

Deze maand bestuderen we fragmenten uit Ikeda Sensei's lezing 'Belangrijke passages uit 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' uit de lezingenreeks 'Het boeddhisme van de zon verlicht de wereld'; SGI Nieuwsbrief 11582.

[13] Hoofdstuk 'De levensspanne van de Aldus Gekomene' – deel 3 [van 3]

In deze aflevering gaan we het gedeelte in 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' bestuderen dat gaat over het versgedeelte van het hoofdstuk 'Levensspanne.' (...)

Zoals de samenkomst op de Adelaarstop die altijd door blijft gaan

Er zijn 93 jaren voorbijgegaan sinds de gepassioneerde toewijding aan kosenrufu van Makiguchi Sensei en Toda Sensei die leidde tot de oprichting van de Soka Gakkai. En het is tien jaar geleden dat we de Hal van de Grote Geloofte voor Kosenrufu hebben voltooid in Shinanomachi, Tokio.

De mensheid wordt nu geconfronteerd met talloze problemen, maar in deze verontrustende tijden – in feite juist daardoor – hebben onze leden in de afgelopen 10 jaar diverse grote problemen doorstaan en hun onderlinge band van hoop en aanmoediging versterkt.

De ontwikkeling van onze beweging voor kosenrufu over de hele wereld is ook verbazingwekkend. Dit is allemaal te danken aan onze nobele leden die zich moedig inzetten om hun gelofte uit het verre verleden te vervullen. Ze doen dit met de sterke overtuiging dat "Wanneer een groot kwaad zich voordoet, groot goed volgt" (WND-I, 1119).

Deze zomer [in juli 2023], zijn er weer regelmatig gongyo-bijeenkomsten gehouden in de Hal van de Grote Geloofte voor Kosenrufu [na een stop van drieënhalf jaar vanwege de coronapandemie]. Moedige Bodhisattva's van de Aarde die op dit moment over de hele aardbol op wonderbaarlijke manier zijn verschenen, komen hier bijeen om samen te chanten voor het vervullen van de grote gelofte voor kosenrufu door de compassievolle verspreiding van de Mystieke Wet.¹

Ik heb echt het gevoel dat elk van deze bijeenkomsten met recht beschreven kan worden als "de bijeenkomst op de Heilige Adelaarstop die op een plechtige manier blijft doorgaan en nog niet is uiteengegaan" (OTT, 135),² een passage die door de Daishonin wordt aangehaald in 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen'.

De Daishonin zegt: "'Heilige Top' [Adelaarstop] verwijst naar de gohonzon. Het verwijst ook naar de plaats waar Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, verblijven." (OTT, 135) Onze gongyo en Nam-myoho-renge-kyo, individueel en als familie, elke morgen en avond, verbindt ons, ieder van ons een Bodhisattva van de Aarde, diep in ons leven met de verzamelde menigte op de Adelaarstop. We ontwikkelen dezelfde levensstaat van boeddhenschap als de Daishonin en hernieuwen onze gelofte voor kosenrufu.

---

¹ Op de Soka Gakkai Joju Gohonzon, geïnstalleerd in het altaar in de Hal van de Grote Geloofte voor Kosenrufu, staat aan de rand de inscriptie "Voor het vervullen van de Grote Geloofte voor Kosenrufu door de compassievolle verspreiding van de Grote Wet."

² Woorden van de grote leraar T'ien-t'ai die door de Daishonin worden aangehaald in 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen,' om te benadrukken dat de bijeenkomst op de Adelaarstop waar Shakyamuni de Lotus Soetra predikt, eeuwig is en nooit eindigt.

[Hoofdstuk zestien: De levensspanne van de Aldus Gekomene
Zeven-en-twintig belangrijke punten]

Punt vijftien, met betrekking tot de passage “Wanneer levende wezens het einde van een kalpa meemaken, / en alles wordt verteerd in een groot vuur, / blijft dit, mijn land, veilig en sereen, / voortdurend vol hemelse en menselijke wezens. / De hallen en paviljoenen in de tuinen en bosjes / zijn getooid met allerlei soorten edelstenen. / Bomen vol juwelen dragen uitbundig veel bloemen en vruchten / waar levende wezens in alle rust genieten. / De goden slaan op hemelse trommels, / maken voortdurend veel soorten muziek. / Mandarava bloesems dalen neer, / zich uitstrooiend over de Boeddha en de grote verzamelde menigte. / Mijn zuivere land is niet verwoest, / toch ziet de menigte het alsof het door vuur is verteerd, / en alles is doortrokken van angst, vrees, en andere vormen van lijden. / Deze levende wezens die diverse vergrijpen hebben begaan, / brengen door oorzaken gelegd in hun kwaadaardige acties, / *asamkhya kalpa's*³ door / zonder de naam van de drie schatten te horen. / Maar degenen die op een verdienstelijke manier tewerk gaan, / die zachtaardig, vreedzaam, eerlijk en oprecht zijn, / zullen me allemaal zien / hier in eigen persoon, de Wet predikend” [LSOC16, 272].

In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ staat: Deze passage is een lofzang op het beginsel van ‘drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment’ dat in het hoofdstuk ‘Levensspanne’ van de essentiële leer wordt onthuld. De woorden “Wanneer (...) alles is verteerd in een groot vuur” slaan in feite op het grote vuur van aardse verlangens.⁴ De woorden “dit, mijn land, blijft veilig en sereen” verwijzen naar het gebied van onze omgeving. De woorden “waar levende wezens in alle rust genieten” verwijzen naar het gebied van levende wezens. De woorden “Bomen vol juwelen dragen uitbundig veel bloemen en vruchten” verwijzen naar het gebied van de vijf componenten. En dus gaat dit gedeelte van de passage duidelijk over het beginsel van de drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment. (OTT, 136)

(...) De passage die we hier bestuderen bespreekt een soetra passage die bevestigt dat voor degenen die in de Mystieke Wet geloven, deze saha wereld⁵ het ware boeddheland is waar de Boeddha eeuwig verblijft. De Daishonin zegt: “Deze passage is een lofzang op het beginsel van ‘drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment’⁶, dat in het hoofdstuk

---

³ *Asamkhya* is een numerieke eenheid uit het oude India die een uitzonderlijk groot aantal aangaf, terwijl *kalpa* in de oude Indiase kosmologie verwijst naar een uiterst lange periode van tijd.

⁴ Aardse verlangens zijn innerlijke functies of misleide impulsen die lijden veroorzaken, ons beoordelingsvermogen verstoren en onze boeddhistische beoefening tegenwerken.

⁵ Saha wereld: deze wereld, vol lijden. Vaak vertaald als de wereld van verdraagzaamheid. In het Sanskriet betekent *saha* de aarde; het heeft van oorsprong de betekenis “verdragen” of “doorstaan.” Dit is de reden dat *saha* in de Chinese versie van boeddhistische geschriften wordt weergegeven als verdraagzaamheid. In deze context duidt de saha wereld op een wereld waarin mensen lijden moeten doorstaan.

⁶ Drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment (Jpn. *ichinen sanzen*): een filosofisch systeem, door T'ien-t'ai van China opgesteld op basis van de Lotus Soetra. De “drieduizend (mogelijke) levensstaten” duiden op de diverse aspecten en fasen die het leven op elk moment doormaakt. Op elk moment laat het leven een van de Tien Levensstaten zien. Elk van deze levensstaten heeft het potentieel voor alle tien in zich, en dat zorgt dan voor honderd mogelijke levensstaten. Elk van deze honderd levensstaten bezit de tien factoren en functioneert binnen elk van de drie bestaansgebieden, en zo zijn er in totaal drieduizend mogelijke levensstaten.

‘Levensspanne’ van de essentiële leer wordt onthuld” (OTT, 136). Zoals “de onthullingen in dit hoofdstuk ‘Levensspanne’ duidelijke maken” (OTT, 137), zegt hij, kunnen levende wezens die gebukt gaan onder lijden de Mystieke Wet van de drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment belichamen, waardoor levende wezens zich bewust kunnen worden van hun inherente boedhaschap.

De Daishonin richt zich hier specifiek op het aspect van de drie gebieden van het bestaan – namelijk, het gebied van de omgeving, het gebied van levende wezens en het gebied van de vijf componenten.⁷ Zij zijn een basisonderdeel van de drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment, wat het Nichiren Boeddhisme beschouwt als een beginsel van transformatie.

Met andere woorden, wanneer een groot vuur van aardse verlangens de wereld omhult in een kwaadaardige tijd, zo zegt de Daishonin, kunnen diegenen die de Mystieke Wet omarmen de plaats waar ze leven transformeren in een land dat veilig en sereen is. Voor ons is dit onze omgeving. Verder ontwikkelen degenen die zich inzetten voor kosenrufu een levensstaat waarin ze “in alle rust kunnen genieten”. Dit is ons gebied van levende wezens. Het land wordt verfraaid met mooie tuinen en bosjes bomen. “Bomen vol juwelen dragen uitbundig veel bloemen en vruchten” - [wat overeenkomt met nobele individuen die rijke weldaden geven aan anderen] - duidt erop dat de spirit van compassie ieder aspect en elke functie van ons leven gaat doordringen. Dit is ons gebied van de vijf componenten.

De Daishonin verklaart: “Nu zijn Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, precies de personen waar hier [in deze soetra passage] naar wordt verwezen.” (OTT, 137) Als we in de Mystieke Wet geloven, verlicht de levensstaat van boedhaschap de drie bestaansgebieden in hun geheel, op basis van het beginsel van drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment. (...)

Als de vreugdevolle acties van moedige Bodhisattva’s van de Aarde, toegewijd aan “het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land” zich over de wereld verspreiden, zal het pad naar het creëren van een wereld van geluk en welvaart voor iedereen opengaan. Dit is de essentie van onze ongeëvenaarde beweging, gericht op het ultieme beginsel voor verandering, de werkelijke drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment.⁸

Punt zestien, over de woorden “Ik ben de vader van deze wereld” [LSOC16, 273].

In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ staat: “Ik” verwijst naar boeddha Shakyamuni, de vader van alle levende wezens. De Lotus Soetra verzekert ons dat zowel de Boeddha als de soetra zelf de drie deugden van vorst, leraar en ouder bezit.⁹

Anders gezegd, alle verschijnselen liggen besloten in één enkel levensmoment, en één enkel levensmoment doordringt de drieduizend bestaansgebieden, of de hele wereld van verschijnselen.

⁷ Vijf componenten: vorm, waarneming, begrip, wil en bewustzijn.

⁸ Feitelijke drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment: in het Laatste Tijdperk van de Wet is de Wet van Nam-myoho-renge-kyo die door Nichiren Daishonin is onthuld, de feitelijke leer van drieduizend (mogelijke) levensstaten in één enkel levensmoment.

⁹ De drie deugden van vorst, leraar en ouder. Drie deugden die alle levende wezens moeten respecteren. De deugd van de vorst is het vermogen om alle levende wezens te beschermen, de deugd van de leraar is de wijsheid om hen te onderrichten en naar verlichting te leiden, en de deugd van de ouder is de compassie om hen koesteren en te steunen.

De verzekering met betrekking tot de Boeddha vinden we in de passage over de drie deugden van de Boeddha van de theoretische leer. Daarin staat: “Maar nu is deze drievoudige wereld / helemaal mijn domein, / en de levende wezens erin / zijn allemaal mijn kinderen. / (...) Ik ben de enige persoon / die anderen kan redden en beschermen.” (hoofdstuk drie, Parabels) Wat betreft de drie deugden van vorst, leraar en ouder in relatie tot de Boeddha van de essentiële leer, wordt de deugd van vorst bevestigd in de woorden “Dit, mijn land, blijft veilig en sereen” (hoofdstuk zestien); die van leraar in de woorden “Voortdurend heb ik de Wet verkondigd, door te onderwijzen en te bekeren” (ibid.); en die van ouder in de woorden “Ik ben de vader van deze wereld.” (idem) (OTT, 137)

Nichiren Daishonin is de vorst, leraar en ouder van het Laatste Tijdperk van de Wet

(...) De woorden in de soetra “Ik ben de vader van deze wereld” verwijzen naar de parabel van de bekwame arts en zijn zieke kinderen.¹⁰ Shakyamuni is, net als de vader in die parabel die een arts is, “de vader van alle levende wezens” (OTT, 137) in de echte drievoudige wereld. En net zoals de arts zijn misleide kinderen redde [die hun gezonde verstand verloren hadden na het innemen van vergif en het heilzame medicijn weigerden dat hij voor hen had bereid], spant Shakyamuni zich onvermoeibaar in om degenen te redden die lijden aan “verstandsverbijstering” (LSOC16, 273).¹¹

Hier belicht ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ de drie deugden van Shakyamuni door een passage te introduceren uit het (3^e) hoofdstuk ‘Parabels’¹² van de theoretische leer (de eerste helft van de Lotus Soetra), en passages uit het (16^e) hoofdstuk ‘Levensspanne’ van de essentiële leer (de tweede helft van de Lotus Soetra). Met betrekking tot de laatste, zegt de Daishonin, wordt de “deugd van vorst bevestigd met de woorden ‘Dit, mijn land blijft veilig en sereen’ [LSOC16, 272]; die van leraar met de woorden ‘Voortdurend heb ik de Wet verkondigd door te onderrichten, te bekeren’ [LSOC16, 270]; en die van ouder met de woorden ‘Ik ben de vader van deze wereld’ [LSOC16, 273]” (OTT, 137).

De Daishonin zegt vervolgens: “Nu zijn Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, de vaders van alle levende wezens, want wij redden hen van de kwellingen van de hel van onophoudelijk lijden.” (OTT, 138) Hier beweert hij dat hij en zijn leerlingen, in het Laatste Tijdperk van de Wet de “vaders van alle levende wezens” zijn, die de grote uitdaging aangaan van het verlichten van het lijden van alle mensen door hen naar verlichting te leiden. (...)

---

¹⁰ Parabel van de bekwame arts en zijn zieke kinderen: een van de zeven parabels van de Lotus Soetra. Daarin wordt het verhaal verteld van een bekwame arts met veel kinderen, die vergif drinken als hij, hun vader, weg is. De vader maakt een heilzaam drankje klaar, maar sommige kinderen kunnen niet helder meer denken en weigeren het te drinken. Daarom laat hij het medicijn achter en vertrekt naar een ver land. Van daaruit stuurt hij een boodschapper die hen vertelt dat hun vader is overleden. Vol verdriet komen ze eindelijk bij zinnen, nemen het medicijn in dat hun vader voor hen heeft achtergelaten, en zijn meteen genezen. De vader keert dan naar huis terug en ze zijn allemaal weer gelukkig herenigd.

¹¹ In het hoofdstuk ‘Levensspanne’ zegt Shakyamuni: “Ik ben de vader van deze wereld, / bezig met het redden van mensen die lijden en worden gekweld. / Omdat gewone mensen in de war worden gebracht, / maak ik / hoewel ik leef / bekend / dat ik in een staat van niet-zijn ben overgegaan.” (LSOC16, 273)

¹² Dit is een verwijzing naar de passage: “maar nu is deze drievoudige wereld / helemaal mijn domein, / en de levende wezens erin / zijn allemaal mijn kinderen. / Nu is deze plaats / overladen met pijn en beproevingen. / ik ben de enige persoon / die anderen kan redden en beschermen.” (LSOC3, 105-106)

Alle lijden is het lijden van Nichiren

Aan het eind van dit gedeelte van ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ over de woorden “Ik ben de vader van deze wereld” (LSOC16, 273), citeert de Daishonin een passage uit de Nirwana Soetra: “De diverse vormen van lijden waar alle levende wezens onder gebukt gaan – zijn allemaal het eigen lijden van de Aldus Gekomene.” (OTT, 138)

Direct voor die woorden in de Nirwana Soetra staat de verklaring: “Zien dat levende wezens lijden, voelt als mijn eigen pijn.” De Boeddha beschouwt het lijden van alle levende wezens als zijn eigen lijden.

Met betrekking hierop verklaart de Daishonin in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’: “De diverse vormen van lijden waar alle levende wezens onder gebukt gaan – zijn allemaal het eigen lijden van Nichiren.” (OTT, 138) (...)

Ieder van ons, op onze eigen plek van onze missie, spant zich geduldig en volhardend in om oprecht en met empathie contact te maken met de mensen om ons heen, waarbij we proberen hun pijn en lijden te verlichten. (...) Met deze inspanningen brengen we de instelling van de boeddha van grenzeloze compassie tot leven in onze moderne wereld om het “lijden van alle levende wezens” op het meest fundamentele niveau te verlichten. (...)

Punt negentien, over de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf [letterlijk, roep ik deze gedachte op]” [LSOC16, 273].

In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ staat: “Te allen tijde” duidt op de drie bestaansperioden verleden, heden en toekomst. ‘Mezelf’ verwijst specifiek naar boeddha Shakyamuni, en in algemenere zin naar de Tien Levensstaten.

“De woorden ‘deze gedachte’ uit de woorden ‘roep ik deze gedachte op’ verwijzen naar de eeuwig inherente enkele gedachte aan Nam-myoho-renge-kyo. Het woord ‘oproepen’ betekent hier niet het ‘oproepen’ van het ‘gemaakt’ of ‘gecreëerde’, maar eerder het ‘oproepen’ van het ‘niet gemaakte’ of ‘niet gecreëerde’, dat wil zeggen, van wat eeuwig en inherent aanwezig (...) is. Nu is de gedachte die Nichiren en zijn volgelingen verwoorden als ze Nam-myoho-renge-kyo reciteren, de gedachte van groot medegevoel en compassie.” (OTT, 139-40)

“Te allen tijde denk ik bij mezelf” – De kern van de gelofte van de Boeddha

Als de Daishonin de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf [letterlijk roep ik deze gedachte op]” (LSOC16, 273) bespreekt, zegt hij dat “Te allen tijde” verwijst naar de eeuwigheid van de drie bestaansperioden verleden, heden en toekomst, terwijl “ik” verwijst naar Shakyamuni zelf. In het licht van het beginsel van de Tien Levensstaten die inherent zijn aan alle levende wezens, verwijst het ook naar ons en naar de wens en acties van de Boeddha.

De Daishonin verwijst ook naar “de compassievolle gelofte van de Boeddha, die verklaarde ‘Te allen tijde denk ik bij mezelf: [Hoe kan ik ervoor zorgen dat levende wezens toegang krijgen tot de onovertroffen weg en snel het lichaam van een Boeddha verkrijgen?’]” (WND-I, 62) (...) Deze bekende passage – die in het Chinees uit 20 karakters bestaat – heeft een geweldige kracht. (...) Deze passage betekent (...) volhardend en voortdurend nadenken over hoe we mensen de mogelijkheid kunnen geven om alles uit zichzelf te halen om het mooiste leven te

kunnen leiden. Dit betekent voortdurend te chanten voor het geluk van anderen en contact met hen te maken en met hen te praten. (...)

Meneer Makiguchi zag het doel van religie in de samenleving als “inzet voor het geluk van de mensheid en om de wereld tot een betere plek te maken”.¹³ En meneer Toda sprak herhaaldelijk zijn vurige wens uit voor het uitroeien van alle ellende op de aardbodem.

Het verschijnen van de Soka Gakkai is direct verbonden met de voortdurende gedachte of wens van de Boeddha, wat besloten ligt in de woorden “Te allen tijde denk ik bij mezelf”. Het is een organisatie die volkomen in overeenstemming is met de wil en intentie van de Boeddha, door het uitvoeren van de heilige en compassievolle taak om mensen naar verlichting te leiden, de gedeelde gelofte van leermeester en leerling. (...)

Als gewone mensen begeven onze leden zich altijd onder de mensen en doen ze hun best om de levensstaat van de hele mensheid te verlichten – om te realiseren wat wij wereldwijde kosenrufu noemen. Het zijn nobele beoefenaars van de bodhisattva-weg, die lid zijn van een grote religieuze beweging. Geen groepering is meer prijzenswaardig of heeft meer diepgang.

---

¹³ Vertaald uit het Japans. Tsunesaburo Makiguchi, *Soka kyoikugaku taikai* (Het systeem van waarde-creërende educatie), in *Makiguchi Tsunesaburo zenshu* (Verzamelde geschriften van Tsunesaburo Makiguchi), deel 5 (Tokio: Daisanbunmei-sha, 1982), 356.